

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/1102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713200646
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713200646.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., IČO: 251 17 483, so sídlom Novodvorská 994/138, Braník, 142 00 Praha 4, Česká republika, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: P. P., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. XXXX/XX, XXX XX P.-F., toho času na neznámom mieste, zastúpenému ustanoveným opatrovníkom Mestom Martin, v konaní o zaplatenie sumy vo výške 240 489,30 Kč s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9C/114/2014-114 zo dňa 24.09.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, keď s prihliadnutím na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ex offo skúmal, či nárok navrhovateľa uplatnený návrhom na začatie konania nie je premlčaný, pričom za použitia ust. § 100 ods. 1 a § 101 ods. 1 OZ dospel k záveru, že návrh navrhovateľa premlčaný je. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 v spojení s 151 ods. 3 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu, že tým, že aplikoval ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa značne narušil princípy právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 1 ods. 2 Ústavy SR. Porušil zákaz diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Porušil ochranu pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR a pod. Mal za to, že aplikovaním § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd porušil tiež zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Poukazoval, že v prejednávanej veci ide o spor s medzinárodným prvkom, pretože zmluvu o úvere uzatvoril odporca ako občan Slovenskej republiky s bydliskom na území Slovenskej republiky s českou obchodnou spoločnosťou na území Českej republiky. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné sa v prvom rade vysporiadať s otázkou, ktorý právny poriadok sa má pri rozhodovaní vo veci aplikovať. Problematiku rozhodného práva upravuje Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rímsky dohovor). Zastal názor, že v zmysle predmetného Rímskeho dohovoru bolo potrebné na vec aplikovať právny poriadok Českej republiky, nakoľko zmluvné strany sa výslovne dohodli, že ich zmluvný vzťah sa bude spravovať právnym poriadkom Českej republiky. V tejto súvislosti poukazoval na uznesenie krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/9/2014 zo dňa 31.03.2014 a Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.01.2014 sp. zn. 9Co/7/2013. Z uvedeného možno podľa neho vyvodzovať záver o nesprávnom právnom posúdení veci, keď súd na daný právny vzťah aplikoval slovenský právny poriadok, pričom svoj postup žiadnym spôsobom nezodôvodnil, čím založil nepreskúmateľnosť daného rozhodnutia. Taktiež okresný súd posúdil daný právny vzťah podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie podľa Obchodného zákonníka aj napriek tomu, že na daný

vzťah treba aplikovať zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. V tejto súvislosti poukazoval aj na rozhodnutia Krajského súdu v Ústí nad Labem sp. zn. 69 IC 1303/2010, Najvyššieho súdu Českej republiky 23Cdo 1750/2010 zo dňa 31.10.2012. Nestotožnil sa ani s konštatáciou okresného súdu, že návrh na začatie konania došiel súdu 22.01.2013. Uviedol, že návrh na začatie konania bol súdu doručený prostredníctvom telefaxu 18.01.2013, čo vôbec okresný súd v odôvodnení neuviedol. Navrhovateľ návrh na začatie konania odovzdal na poštovú prepravu 21.01.2013, t.j. na tretí deň od začatia plynutia predmetnej trojdňovej lehoty, o čom predložil poštou potvrdený podací lístok. Vzhľadom na všetky uvádzané skutočnosti žiadal rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil a vyčíslil náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie postupom podľa § 221 ods. 1, písm. h/ O.s.p.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci síce dostatočné dokazovanie, avšak nedospel k správnym skutkovým zisteniam a následne ani nevyvodil správny právny záver.

V prvom rade pozornosti okresného súdu uniklo, že v danej veci ide o spor s tzv. cudzím prvkom, keď na strane navrhovateľa vystupuje právnická osoba so sídlom v inom štáte ako je Slovenská republika, a preto bolo potrebné posúdiť právomoc okresného súdu vo veci konať a rozhodnúť, ako aj otázku rozhodného práva, podľa ktorého je potrebné uplatnenie nároku navrhovateľa posúdiť.

Pokiaľ sa týka otázky právomoci slovenského súdu vo veci konať, je potrebné postupovať podľa čl. 2 Nariadenia Rady ES č. 44/2001 o právomoci uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a v obchodných veciach (Brusel 1), podľa ktorého osoby s bydliskom na území členského štátu Európskej únie sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Navrhovateľ má bydlisko na území Slovenskej republiky, a preto je na konanie a rozhodnutie predmetnej právnej veci daná právomoc okresného súdu ako súdu Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o otázku rozhodného práva, podľa ktorého je potrebné posúdiť uplatnený nárok, je potrebné vychádzať z ustanovení Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 593/2008 (Rím 1), pričom je potrebné skúmať, či Česká sporiteľňa, a.s., pôvodne odporca, ktorý uzatvoril úverovú zmluvu, vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa, alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu, alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny, pričom primárne je potrebné prihliadať na to, či zmluva o úvere, ktorú odporca uzatvoril neobsahuje voľbu rozhodného práva. Ak by sa tak nestalo, je potrebné aplikovať ustanovenie čl. 4 bod 2 Nariadenia, podľa ktorého zmluva sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu zmluvnej strany, ktorá má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, t.j. pri zmluve o úvere je charakteristickým plnením poskytnutie úveru, ktorý tu poskytla odporcovi banka so sídlom v Českej republike, kde aj vyvíja svoju podnikateľskú činnosť na základe zmluvy, ktorá bola uzatvorená v Českej republike.

Rozhodným však je, či si účastníci v zmluve o úvere dohodli i voľbu rozhodného práva, ktoré sa bude v prípade sporu na ich vzťah aplikovať.

Taktiež sa okresný súd vysporiada i s námietkou navrhovateľa o tom, že návrh na súd doručil telefaxom už 18.01.2013, čo napokon vyplýva aj z prezenčnej pečiatky Okresného súdu v Martine. V súvislosti na uvedené bude potrebné zo strany okresného súdu vysvetliť, prečo za deň dôjdenia návrhu na súd považoval 22.01.2013, keď podľa prezenčnej pečiatky okresného súdu návrh navrhovateľa bol podaný 18.01.2013 telefaxom, potvrdenie ktorého bolo podľa podacej pečiatky pošty odovzdané na poštovú prepravu 21.01.2013.

V súvislosti na uvedené odvolaciemu súdu neostávalo, než rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.